

VERTIGO

NR. 56 | NOVEMBER 2019

Een duizelingwekkende dosis cinema

CLEO

MIDWAY

J'ACCUSE

KNIVES OUT

LES MISÉRABLES

FROZEN II

OLGA KURYLENKO

KEVIN JANSSENS

DE MOOISTE LIEFDESFILM
VAN HET JAAR

J'AI PERDU MON CORPS

UN FILM DE
JÉRÉMY CLAPIN
PRODUIT PAR
MARC DU PONTAVICE

★★★★★
DE STANDAARD
★★★★★
FOCUS KNACK
★★★★★
METRO

OFFICIALLY SELECTED FOR
FILM FEST GENT

NU IN DE BIOSCOOP

UNE PRODUCTION XILAM ANIMATION adaptation et dialogues JÉRÉMY CLAPIN ET GUILLAUME LABRANT d'après l'œuvre de HARRY HARVEY de GUILLAUME LAURANT
MUSIQUE COMPOSÉE PAR VICTOIRE DU BOIS, PATRICK BISSONACAD en collaboration avec AUVERGNE-RHÔNE-ALPES CINÉMA en association avec SOFITECINÉ & LES INDÉFILMS
DISTRIBUÉ EN BELGIQUE PAR VERTIGO, EN FRANCE PAR FOCUS FILMS, EN ALLEMAGNE PAR MUBI, EN SUISSE PAR CINÉMA 2000, EN ESPAGNE PAR ANGOA, EN ITALIE PAR CINECASA, EN PORTUGAL PAR NOSTALGIC

THE ROOM

A FILM BY
CHRISTIAN VOLCKMAN

6/11/19

VERTIGO

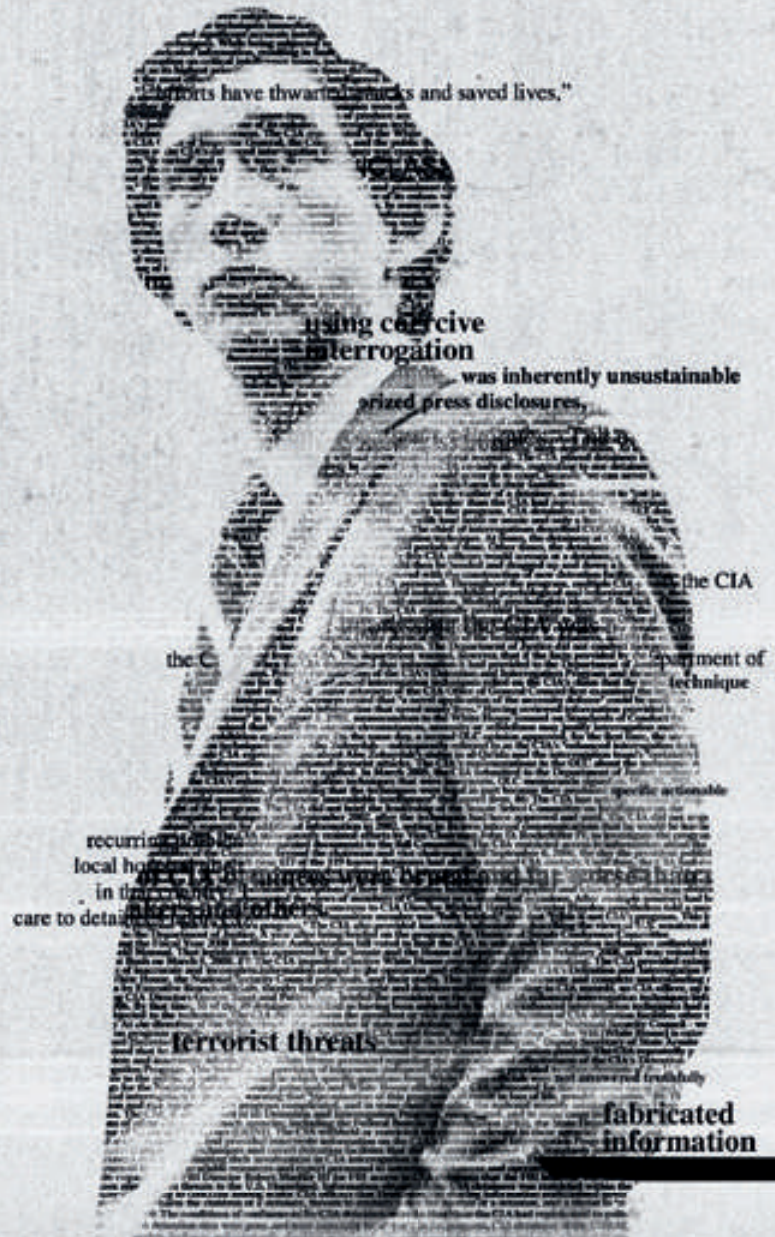
obrother
WWW.OBROTHER.BE

Vertigo Focus Xilam Indefilms La Région Auvergne-Rhône-Alpes Angoa Cinecasa Nostalgic

FROM PRODUCER STEVEN SODERBERGH WRITTEN AND DIRECTED BY SCOTT Z. BURNS

ADAM DRIVER ANNETTE BENING AND JON HAMM

AMAZON ORIGINAL
THE [REDACTED] REPORT

TRUTH MATTERS
6 NOVEMBER IN DE BIOSCOOP

29/11 | amazon
prime video

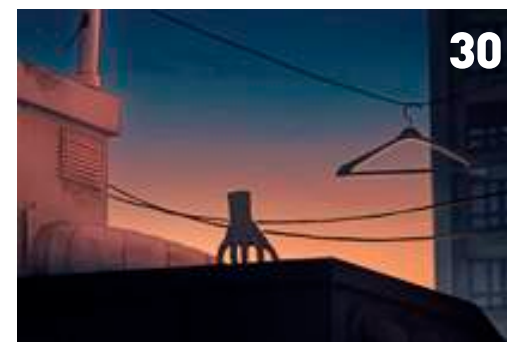
Unbranded Pictures AMAZON STUDIOS

12

24

30

32

41

- 7 VOORWOORD
- 9 SHORT CUTS
- 11 ZWART-WIT
- 12 FROZEN II
- 18 LES MISÉRABLES
- 20 HOLEBIFILMFESTIVAL
- 22 J'ACCUSE
- 24 KNIVES OUT
- 30 J'AI PERDU MON CORPS
- 32 CLEO
- 36 MIDWAY
- 41 KLAPS
- 42 RADAR
- 46 DIALOOG

ROBERT DE NIRO AL PACINO JOE PESCI

A MARTIN SCORSESE PICTURE
THE IRISHMAN

NOVEMBER 13

IN SELECTE
BIOSCOPEN

NOVEMBER 27

NETFLIX

SCREENPLAY BY STEVEN ZAILLIAN DIRECTED BY MARTIN SCORSESE

VERTIGO

VERTIGO

Postbus 10009, 2000 Antwerpen

info@vertigoweb.be
vertigoweb.be

HOOFDREDACTEUR / BLADMANAGER

Steven Tuffin
steven@vertigoweb.be

ADJUNCT-BLADMANAGER

Peter Janssens
peter@vertigoweb.be

MEDEWERKERS

Ruben Nollet, Jonas Govaerts,
Chris Craps, Niels Putman,
Christophe Verbiest

WEBMASTER

Hans Verschooten

WEBREDACTIE

Arno Callens

EINDREDACTIE

Piet Uyttebroeck

LAY-OUT

Geert Verbist

RECLAMEREGIE

info@vertigoweb.be

VERANTWOORDELIJKE UITGEVER

Dorian van der Brempt
Postbus 10009
2000 Antwerpen

DRUK

Moderna Printing

Niets uit deze uitgave mag worden
verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt
door middel van druk, fotokopie, scan of
op enige andere wijze, zonder voorafgaand
schriftelijk akkoord van de uitgever.

📌 VERTIGObe

📷 VERTIGOgram

📍 VERTIGObe

VAF
FILM

Vlaanderen
verbeelding werkt

Ondertussen heeft ongeveer iedereen zijn duit in het zakje gedaan over het 'Is Marvel cinema?'-debat. Graag zou ik daar toch nog een paar euro's aan toevoegen. Maar eerst een samenvatting van wat voorafging.

In een interview naar aanleiding van zijn nieuwe film *The Irishman* zei Martin Scorsese dat hij Marvel-films geen cinema vindt, laat staan emotionele, psychologische ervaringen.

Meteen reageerden tal van Marvel-regisseurs en -acteurs, onder wie *The Avengers*-regisseur Joss Whedon, die tweette over de passie waarmee *Guardians of the Galaxy*-brein James Gunn zijn films maakt.

Nadat daarop de bejubelde maar pensioengerechtigde cineasten Francis Ford Coppola en Ken Loach op de Scorsese-kar sprongen door Marvel-films respectievelijk 'verwerpelijk' te noemen en met hamburgers te vergelijken, vuurden Marvel-fans aller landen terug met de klassieke *Old Man Yelling at Cloud*-meme waarop de stokoude vader van Homer Simpson, eh, naar een wolk roept.

Wat aan de oppervlakte een simpele generatieclash lijkt – of misschien een zoveelste symptoom van onze gepolariseerde samenleving – raakt tegelijk aan een vraagstuk waar *Vertigo* al vanaf dag één mee worstelt: wat is cinema? In de ogen van de ene behandelt ons magazine immers voornamelijk arthousefilms, terwijl de andere het als een viering van popcorncinema percipieert.

Eén ding is duidelijk: cinema betekent voor iedereen iets anders. Bovendien durft die hoogstpersoonlijke invulling vaak te veranderen. Zo vond ik de hype rond *Avengers: Infinity War* vorig jaar totaal van de pot gerukt en prees ik het Mexicaanse huismeiddrama *Roma* de hemel in. Dit jaar zag ik daarentegen nog maar weinig films die qua emotionele impact kunnen tippen aan *Avengers: Endgame* – behalve Pedro Almodóvars instant-klassieker *Dolor y gloria* dan.

Als de hele hetze me iets heeft doen inzien, is het wel dat we met *Vertigo* onze duizelingwekkend gevarieerde koers moeten aanhouden. Zo bedienen we namelijk elk soort cinefiel op zijn minst een beetje.

STEVEN TUFFIN

HOOFDREDACTEUR

'INFECTIOUSLY ENJOYABLE' THE HOLLYWOOD REPORTER
 ★★★★★ 'EUPHORIC' THE SKINNY
 'AN ECSTATIC MUST-SEE' MICKMAG

'A HANDS-IN-THE-AIR JOYRIDE' TIME OUT

OFFICIALLY SELECTED FOR
 FILM FEST GENT

OFFICIAL SELECTION
 INTERNATIONAL FILM FESTIVAL ROTTERDAM

EXECUTIVE PRODUCER
 STEVEN SODERBERGH

BEATS

A FILM BY BRIAN WELSH

RELEASE 13-11

Locarno Film Festival Variety Piazza Grande Award WINNER
 OFFICIALLY SELECTED FOR FILM FEST GENT
 Locarno Film Festival First Feature Award SPECIAL MENTION
 Toronto International Film Festival Official Selection
 BFI London Film Festival First Feature Competition Official Selection

'VAN HOUTEN AND KENZARI ARE ASTONISHING' VARIETY

CARICE VAN HOUTEN
 MARWAN KENZARI

INSTINCT

A FILM BY HALINA REIJN

RELEASE 11-12

RELEASE 11-12

De Joker is officieel een seks-symbool, toch volgens Pornhub: de populaire pornosite laat weten dat hun zoekmachine de vraag naar Joker-porno amper aankan sinds de release van Todd Phillips' film. Wij

gingen uit nieuwsgierigheid eens piepen op de site. Genoeg mensen met wit op hun gezicht, maar geen Joker. Ook de zoekterm *pearl necklace* blijkt op Pornhub een héél andere connotatie te hebben dan in het Batman-universum. In de maak: een vierde *Evil Dead*-film, zonder iconisch hoofdpersonage Ash maar mét een frisse invalshoek, aldus regisseur Sam Raimi. De handtastelijke boom uit de eerste film krijgt een #MeToo-proces aan zijn been?

Tijd voor onze maandelijkse Nic Cage-vraag: speelt de Californische Klaus Kinski in *Wally's Wonderland* a) de greenkeeper van een betoverde golfbaan b) de conciërge van een vervloekt pretpark of c) de security-chef van een behekst technofestival? E-mail uw antwoord naar notthebees@cage.com. Dood: Robert Evans (89), de legendarische producer van onder meer *The Godfather* en *Chinatown*. Weinig mensen weten dit, maar Evans had een levenslange hekel aan Dustin Hoffman, 'die dwerg' die het blijkbaar niet kon nalaten om hem te imiteren: eigenlijk speelt de acteur in *Wag the Dog* een nóg excentriekere versie van de studiobaas. Evans, die af en toe opdook in een cameo, grapte onlangs

nog in een interview: 'Wacht maar, volgende keer speel ik Dustin... op mijn knieën.' Ook overleden: Robert Forster (78), vooral bekend van *Jackie Brown*, en misschien wel de minst ijdele acteur in Hollywood. Zo gevat ging Forster op de set van *Alligator* om met zijn terugtrekkende haarlijn, dat de regisseur diens grapjes rechtstreeks in het scenario verwerkte. Held! 28 seconden: zo lang duurde de speech van David Lynch (73) op de Governor Awards, waar hij op 27 oktober een ere-Oscar in ontvangst mocht nemen. 'Bedankt aan de Academy of Motion Picture Arts & Sciences voor deze eer en aan alle mensen die mij door de jaren heen hebben geholpen', aldus de zichtbaar aangedane cineast. 'Proficiat aan alle winnaars. Maak er een speciale

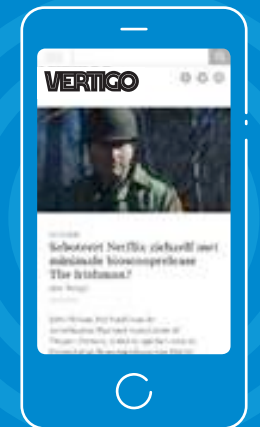

avond van.' Tot slot richtte Lynch zich tot zijn kersverse Oscarbeeldje: 'Je hebt een interessant gezicht.' De *Star Wars*-termen *padawan*, *Jedi*, *lightsabre* en *The Force* werden onlangs officieel toegevoegd aan de Oxford English Dictionary. Een opsteker voor George Lucas, die ooit van een jonge Harrison Ford te horen kreeg: 'George, ik krijg de flauwekul die je hebt getypt niet uit mijn bek.' Gaat C-3PO eraan in *The Rise of Skywalker*, de volgende aflevering in de *Star Wars*-saga? Fans vrezen van wel, vanwege een verontrustend zinnetje in de nieuwste trailer: 'Taking one last look, sir,' verzucht de goudkleurige robot, 'at my friends'.

Komiek Stephen Colbert: 'Het gerucht wil dat C-3PO uit de film werd geschreven omdat hij binnenkort wordt ge-R2-MeToo'd'. De Avengers lijken na Thanos opnieuw een waardige tegenpartij te hebben gevonden: drie hoogbejaarde cineasten. Nadat Martin Scorsese (76) in een interview had beweerd dat Marvel-films 'geen cinema' waren, omschreef Francis Ford Coppola (80) hen vervolgens als 'verachtelijk' en vergeleek Ken Loach (83) hen met hamburgers. Waarop Terrence Malick een dikke kras op de auto van Marvel-baas Kevin Feige zette en Jean-Luc Godard zijn nieuwe tatoeage onthulde: 'DC Rules, Marvel Drools.' In Florida, ten slotte, werd een man gearresteerd nadat hij zich in een supermarkt had vergrepen aan een pluchen versie van Olaf, de sneeuwman uit de populaire Disney-film *Frozen*. Blijkbaar is Gert Verhulst op vakantie in de Sunshine State.

Op vertigoweb.be vind je elke dag kraakvers filmnieuws

DE ROMA

26
NOV

OCEAN FILM
FESTIVAL

30
NOV

TIGRAN
HAMASYAN SOLO

5
DEC

LAMB

7
DEC

SX

12
DEC

SONS

17
DEC

MOTHER Docu van en nagesprek met
Kristof Bilzen

20
DEC

NITS

5
JAN

IDIR

10
JAN

BIRDSONG Filmconcert door
Hendrik Willemys (Arsenal)

11
JAN

FUN LOVIN'
CRIMINALS

DE ROMA: TURNHOUTSEBAAN 286, 2140 BORGERHOUT

TICKETS: WWW.DEROMA.BE + 03 600 16 60 + BALIE TURNHOUTSEBAAN 329 + FNAC-WINKELS

ZWART-WIT

NAAM Peter Van den Begin

BEROEP Acteur

BEKEND VAN *Alles moet weg, Frits en Freddy, King of the Belgians* en diens sequel *The Barefoot Emperor* die vanaf 5 februari 2020 in de zalen speelt.

Star Wars of Star Trek?

'Star Wars. Ik ben opgegroeid in een tijdperk zonder internet. Als ik wilde weten wat er speelde, ging ik kijken naar de lobbykaarten in de hal van de bioscoop, een vast ritueel op zondagmiddag. *Star Wars* heb ik zo in mijn eentje gezien, in Cinema Rubens in Antwerpen. Ik was echt omvergeblazen.'

Rocky of Rambo?

'Rocky, vooral vanwege de nostalgie. Mijn vader was een grote fan van Muhammad Ali. Telkens als er een boksmatch van hem werd uitgezonden, haalde mijn pa mij 's nachts uit mijn bed en keken we samen.'

Seksscène of sterfscène?

'Sterfscène. Op een of andere bizarre manier vind ik dat wel prettig, doodgaan in een film. Zeker als het een spectaculaire scène betreft,

zoals in *Dode hoek*. Daarin krijgt mijn personage vijf kogels in zijn lijf tijdens een live tv-opname en blaast hij zijn laatste adem uit in de armen van Jan Decler. Heerlijk, toch?'

Gaston of Leo?

'Gaston. Als kleine jongen kwam ik geregeld bij hem over de vloer. Hij en zijn vrouw Jenny waren bevriend met mijn ouders. Gaston heeft me mijn eerste filmrolletje bezorgd, in *Paniekzaaiers*. Ik moet toen een jaar of achttien jaar geweest zijn. Het ging om één draaidag, in het stadhuis van Antwerpen. De krant lezen en de deur opendoen voor de burgemeester, meer hoefde ik niet te doen.'

Arthousebioscoop of multiplex?

'Arthousebioscoop. Er zijn echt veel te weinig van dat soort kleine cinema's. Vroeger, toen ik nog in Antwerpen centrum woonde, ging ik vaak naar de Cartoon's. Daar heb ik onder meer de films van Leos Carax ontdekt, zoals *Mauvais sang* en *Les amants du Pont-Neuf*.'

Pellicule of digitaal?

'Pellicule. Ik merk toch dat ik met een

andere concentratie voor de camera sta als er op pellicule wordt gefilmd. Al gebeurt dat in België nog maar zelden. *Adoration*, de nieuwe film van Fabrice du Welz waarin ik meespeel, is wel analoog gedraaid. Fabrice valt nog liever dood dan digitaal te schieten.'

Typecasting of tegencasting?

'Tegencasting. Het is altijd fijn om uitgedaagd te worden. Het personage dat het verst van mij af stond, was ongetwijfeld koning Nicolas III uit *King of the Belgians* en *The Barefoot Emperor* van Jessica Woodworth en Peter Brosens. Niet evident, om me zijn verstillings en stijfheid eigen te maken. Als acteur dat soort vertrouwen krijgen van je regisseurs is uitzonderlijk.'

De Niro of Pacino?

'Moeilijk. De impact die *Taxi Driver* heeft gehad op mij als jonge kerel, was echt gigantisch. Maar ik weet ook nog perfect in welke Antwerpse cinema ik destijds *Scarface* heb gezien: de Calypso in de Quellinstraat, waar nu een bank is. Ik kwam buiten en ik wilde gewoon Tony Montana zijn. (twijfelt) Mag ik mijn joker inzetten?'

JONAS GOVAERTS

Niet over één nacht ijs

Eind 2013 schaatste *Frozen* vrijwel geruisloos de bioscoopzalen binnen. Wat aanvankelijk werd afgedaan als de zoveelste Disney-prinsessenprent, groeide uit tot een box-officehit, een Oscarwinnaar én een popcultuurfenomeen. Dat *Frozen II* zo lang op zich liet wachten, bewijst dat cast en crew met de uiterste zorg te werk zijn gegaan. Coregisseur Chris Buck gidst ons langs het lange pad richting sequel. 'We hebben ons niet laten beïnvloeden door de buitenwereld.' **STEVEN TUFFIN**

Verrassing

De meest winstgevende film van 2013. Oscars in de categorieën Beste Animatiefilm en Beste Originale Song. Een ongeziene impact op het publiek. Niemand had kunnen voorspellen dat *Frozen*, Disneys losse bewerking van het Hans Christian Andersen-sprookje *De sneeuwkoningin*, zo veel potten zou breken.

‘Vooral wij niet’, lacht Chris Buck, die de animatieprent samen met Jennifer Lee regisseerde.

‘Natuurlijk hoop je als filmmaker dat je werk een groot publiek bereikt en raakt, maar dit tartte alle verbeelding. Eerst waren er de fenomenale cijfers, daarna volgde de *award buzz*, maar het hek was helemaal van de dam toen we zagen wat voor een leven *Frozen* online begon te leiden. Mensen postten aan de lopende band filmpjes waarin ze de nummers meezongen of waarin ze verkleed waren als de hoofdpersonages. Het was echt overweldigend.’

Manie

Het verhaal van Anna en Elsa, de prinsessen van het op het antieke Noorwegen geïnspireerde koninkrijk Arendelle, bracht heel wat teweeg. Er passeerden uitgebreide artikels over celebrity's wier kroost geobsedeerd was door *Frozen* – Amy Adams, Ben Affleck en Vince Vaughn, om er maar

enkele te noemen. Maar er was ook aandacht voor de keerzijde van de hype. Zo schreef een *Time*-columnist een stuk over de ‘culturele terreur’ die de alomtegenwoordigheid van *Frozen*-merchandise met zich meebracht.

Het opvallendst was echter het discours rond de seksuele geaardheid

van Elsa, de blonde koningin in spe die wegloupt wanneer bekend raakt dat ze mysterieuze toverkrachten heeft waarmee ze ijs kan vormen. Zowel homofobe predikers als de lgbtq-gemeenschap waren het erover eens: haar vrijgevochten houding en gebrek aan een mannelijke *love interest* maakten van haar een queer icoon.

‘Toen we begonnen na te denken over een sequel, leek de *Frozen*-manie volledig te ontsporen’, vertelt Buck. ‘Toch hebben we ons niet laten beïnvloeden door de buitenwereld. Mensen mogen van Elsa maken wat ze willen, voor ons is ze een sterke, onafhankelijke vrouw met een magische gave. Op dat idee hebben we voortgebouwd in het vervolg.’

Onbekend terrein

Op het einde van *Frozen* zetten Elsa en Anna de poorten van hun kasteel open om de banden met de burgers van Arendelle aan te halen. De sequel sluit daar echter niet direct op aan.

‘We zagen dat moment als een soort afstudeerfeest’, onthult Buck. ‘Plots worden de prille twintigers geconfronteerd met de echte wereld en moeten ze zich afvragen wat ze hun omgeving te bieden hebben. De vraag die ons echter vooral bleef achtervolgen, was die naar de oorsprong van Elsa's bijzondere

krachten. Om daar dieper op in te kunnen gaan, sprongen we zo'n drie jaar vooruit in de tijd. Elsa is nu koningin, maar wordt geplaagd door stemmen in haar hoofd. Samen met haar zus en hun trouwe sidekicks – de ijsverkoper Kristoff, zijn eland Sven en de sneeuwman Olaf – gaat ze op zoek naar de bron van het aanhoudende geluid en trekt ze noordelijker dan ze ooit geweest is. Het gezelschap passeert het ijskasteel uit de vorige film en bereikt een toverbos. Daar wordt het pas echt spannend.’

Groei

Ook Buck en co. gingen hun visuele inspiratie ditmaal noordelijker zoeken. 'Voor de vorige film concentreerde ons researchteam zich vooral op Noorwegen met zijn kenmerkende kerken, forten en fjorden. Ditmaal reisden Jennifer en ik mee en bezochten we Finland en IJsland. We wandelden door reusachtige wouden en doorploegden grote sneeuwvlaktes die je zult zien voorbijkomen in *Frozen II*. De trip bracht ons ook op het idee om het verhaal in de herfst te situeren. De kleuren van dat seizoen

leken ons perfect te passen bij de tocht van de twee prinsessen richting volwassenheid.'

Een personage dat je niet meteen met opgroeien zou linken is Olaf, de immer speelse sneeuwman die zich in de eerste film als een kleuter gedraagt. 'En toch is ook hij geëvolueerd', grinnikt Buck. 'Dankzij een magische ingreep van Elsa kan hij ondertussen overleven in alle seizoenen. Bovendien heeft hij leren lezen en is hij uitgroeid tot een heuse triviafanaat.'

Ommezwaai

Ook achter de schermen waren er groeischeuten. 'Op technisch vlak is er heel wat veranderd', aldus Buck. 'De grootste uitdaging zat hem in het ontwerp van de natuurkrachten waarmee onze helden worden geconfronteerd. Eentje daarvan is een paard dat volledig uit water bestaat. Hoe geef je zoiets weer? Een extra moeilijkheid: het wezen bevindt zich grotendeels in het water. Water in water: hoe toon je dat? Gelukkig

kickt ons animatieteam op dat soort uitdagingen en hebben ze weergaloos werk geleverd.'

Ten slotte was er nog dé aardverschuiving: Bucks coregisseur Jennifer Lee werd gepromoveerd tot *chief creative officer* van Walt Disney Animation Studio nadat haar voorganger John Lasseter wandelen was gestuurd wegens beschuldigingen van ongewenste intimiteiten. 'Jennifers agenda zat plots wel heel vol. Ze is

altijd al een fantastische multitasker geweest – vergeet niet dat ze ook de scenariste van onze films is – maar ik ken maar weinig mensen die zo veel ballen tegelijk in de lucht kunnen houden zonder brokken te maken.'

Op de vraag of het niet ironisch is dat een vrouw die destijds doorbrak met een film waarin een prinses de vloer aanveegt met het patriarchaat nu de plaats heeft ingenomen van een man die zijn handen niet kon huishouden, blijft Buck op de vlakte: 'Na *Frozen* is er heel wat gebeurd op het vlak van gendergelijkheid. Sommigen zeggen zelfs dat onze film die ommezwaai mee in gang heeft gezet. Ik kan daar zelf geen uitspraken over doen. Ik maak gewoon wat ik maak. Maar het spreekt vanzelf dat je als artiest aanvoelt wat er onderhuids in de maatschappij leeft.'

**FROZEN II SPEELT VANAF 20 NOVEMBER
IN DE BIOSCOOP**

De Slimste thuis?

download nu de app

De Slimste Mens ter Wereld

ANDROID APP ON
Google play

Download on the
App Store

ZELFDE SHIT, ANDERE EEUW

Zo'n 150 jaar geleden schreef Victor Hugo literatuurgeschiedenis met *Les misérables*, zijn klassieker over de spanningen tussen de haves en de havenots in Parijs. De Franse filmmaker Ladj Ly leende de titel van het boek voor zijn fictiedebuut. Daarin vertelt hij het verhaal van een flik die overgeplaatst wordt naar de Parijse banlieue Montfermeil en daar geconfronteerd wordt met een multiculturele microkosmos die op ontploffen staat. 'In vergelijking met ons zijn de gele hesjes klein grut.' **STEVEN TUFFIN**

LADJ LY: 'Sommige mensen kunnen niet geloven dat *Les misérables* op feiten is gebaseerd. Ik wil echter alleen maar realistische verhalen vertellen. Dat ik voordien vooral documentaires heb gemaakt, zal daar wel iets mee te maken hebben. Maar ook het feit dat ik ben opgegroeid in de voorstad waar de film zich afspeelt en daar de gekste dingen heb mee-gemaakt, spelen een cruciale rol. Lang voordat iedereen een smartphone had, liep ik al rond met een camera. Daarmee filmde ik ooit een brutale arrestatie. Die footage zette ik online, waarmee ik de betrokken flikken flink in de problemen bracht.'

De scènes waarin zowel de flikken als een groepje zigeuners op zoek zijn naar een gekidnapte leeuwenwelp zijn toch te gek om waar te zijn? 'Zoals ik al zei: alles wat je in de film ziet, is min of meer waar gebeurd. Er kwam enkele jaren terug inderdaad een zigeunercircus naar onze buurt

en een vriend van me was zo snugger om er een babyleeuw te stelen. Dat zorgde voor de nodige ophef: binnen de kortste keren was werkelijk iedereen op zoek naar dat beest. We hadden de perfecte verbergplaats voor het dier, maar uiteindelijk moesten we het wel teruggeven omdat het maar niet stopte met huilen. Op mijn Instagram-account vind je trouwens foto's van het leeuwtje dat we in de film gebruikten, én van de echte welp.'

Je werkte niet alleen met een dier, maar ook met kinderen. Heel veel kinderen.

'Ik moest wel. (lacht) In mijn buurt barst het van de jongens en meisjes die op straat rondhangen. Hen ontwijken was op alle vlakken onrealistisch geweest. Ik heb het geluk dat ik hen allemaal door en door ken. Ik heb hen weten geboren worden en heb geholpen met hun opvoeding. Het was een waar plezier om met

hen samen te werken. Ik heb ze echt zien evolueren. Aanvankelijk waren ze extreem verlegen in de buurt van de camera, maar naar het einde toe waren ze niet meer te houden.'

Hoe kijk je terug op je eigen jeugd?

'Hoewel onze wijk bekendstaat als een van de meest problematische van Parijs, heb ik er alleen maar goede herinneringen aan. Ik had heel veel vrienden en we konden in volle vrijheid ravotten. Binnenshuis was de situatie helemaal anders: ik ben ontzettend streng opgevoed, ik heb mijn vader zelfs nooit recht in de ogen durven te kijken. Als we niet op tijd thuis waren, zwaaide er wat.'

Je verwijst in de film naar de rellen in de Franse banlieues in 2005...

(onderbreekt) 'Die zijn begonnen vlak bij waar ik woon. Ik maakte er een docu over, *365 jours à Clichy-Montfermeil*. Terwijl iedereen de geweldenaars aan het filmen was, wierp ik van binnenin een blik op de onvrede. Jammer genoeg werd mijn materiaal gecensureerd en was het lange tijd onmogelijk om het te bekijken. Ik verwijs in *Les misérables* naar die rellen omdat er nog steeds niets veranderd is. Er waren ooit vage plannen om de banlieues op te smukken, maar daar kwam niets van in huis. Wat wil je ook? Ze werden immers mede bedacht door die lul van een Sarkozy. Ik ben ervan overtuigd dat dit moment in de geschiedenis – hoe onrustig het ook lijkt – eigenlijk de stilte voor de storm is. President Macron moet dringend wakker worden en beseffen dat de banlieues op ontploffen staan. In vergelijking met ons zijn de gele hesjes klein grut. We voelen ons al veel langer misdeeld. Als de situatie niet snel aangepakt wordt, voorspel ik een nieuwe revolutie. En ik vrees dat die nog bloederiger zal zijn dan die van enkele eeuwen terug.' ❏

**LES MISÉRABLES SPEELT VANAF 20
NOVEMBER IN DE BIOSCOOP**

WARE KLEUREN

Van 8 tot en met 29 november vindt het Holebifilmfestival onderdak in cinema's en culturele centra in vijftientig Vlaamse steden. Bij die brede geografische spreiding hoort ook een bontgekleurd aanbod van frisse, overrompelende queerfilms. *Vertigo* tipt vijf must-sees. **NIELS PUTMAN**

CARMEN Y LOLA

In het bonte regiedebuut van de Spaanse cineaste Arantxa Echevarría vallen twee jonge zigeunermeisjes als een blok voor elkaar, tot groot ongenoegen van hun Romafamilie die homoseksualiteit ziet als een demon die moet worden uitgedreven. *Carmen y Lola* toont een verdoken lesbische romance in een door machismo en homofobie gekleurde gemeenschap. De niet-professionele acteurs gaan elkaar vol overtuiging en met veel charme te lijf.

MATTHIAS & MAXIME

Heeft het Canadese wonderkind Xavier Dolan met zijn achtste worp zijn meest volwassen film tot nog toe gemaakt? Misschien wel. *Matthias & Maxime* is in ieder geval ingetogener dan zijn voorgangers. Wanneer de boezemvrienden uit de titel gedwongen worden elkaar te kussen, verandert dat niet enkel de energie tussen de twee, maar verschuift ook de dynamiek binnen hun hechte vriendengroep. Dolan speelt nog eens zelf de hoofdrol in deze Fassbinder-achtige blik op vriendschap en homoseksualiteit. Een ode aan en een samenwerking met de echte vrienden van de filmmaker.

HARD PAINT

Enkel als zijn digitale alter ego NeonBoy durft de mensenschuwe Pedro zich bloot te geven: voor het oog van anonieme chatroombezoekers beschildert hij zijn naakte lichaam met fluorescerende verf. Tot hij ontdekt dat een copycat hem klakkeloos kopieert en hij verplicht wordt ook in het echte leven uit zijn schulp te kruipen. Twee jaar geleden won deze intieme Braziliaanse film de prijs voor beste queerfilm op het filmfestival van Berlijn. Terecht, want *Hard Paint* is een donkere, sexy en relevante vertelling over trauma en pesterijen.

BOY ERASED

Als homoseksuele zoon van een baptistische predikant heeft de jonge Jared het knap moeilijk om uit de kast te komen. Vaders remedie: een enkeltje naar een christelijk conversiekamp, 'om te genezen'. Acteur-regisseur Joel Edgerton verfilmt de gelijknamige autobiografische memoires van Garrard Conley met opvallend veel empathie. Naast Nicole Kidman en Russell Crowe passeren ook het popicoon Troye Sivan en de prins van de *new queer cinema* Xavier Dolan de revue.

AND THEN WE DANCED

De Zweedse inzending voor de Oscars mengt de danseuforie uit *Billy Elliot* met de kalverliefde van *Call Me by Your Name*. In het conservatieve en patriarchale Georgië oefent de charismatische danser Merab voor een plekje bij het National Georgian Ensemble. Wanneer een nieuwkomer de dansvloer betreedt, rommelt die niet alleen met Merabs ambities, maar ook met zijn gevoelens. Vergeet Timothée Chalamet: de debuterende Levan Gelbakhiani vertolkt zijn ontluikende seksuele verlangens minstens even intens. **LV**

IN BALLINGSCHAP

Een nieuwe film van Roman Polanski is altijd iets om naar uit te kijken. Dat is met *J'accuse* niet anders. Sterker nog: dit op feiten gebaseerde drama over een Joods-Franse officier die van landverraad wordt beschuldigd, zou wel eens de laatste grote film van de ondertussen 86-jarige regisseur kunnen zijn. Een commentaar op zijn eigen leven is het volgens de controversiële cineast echter niet. **CHRIS CRAPS**

In 1895 wordt de Joods-Franse legerkapitein Alfred Dreyfus 'ontmaskerd' als Duitse spion. Enkele maanden later wordt hij wegens hoogverraad veroordeeld tot levenslange opsluiting op Devil's Island, een gevangeniskolonie voor de kust van Frans-Guyana. Wanneer kolonel Georges Picquart de leiding krijgt over de geheime dienst, ontdekt hij echter dat Dreyfus onschuldig is.

Die vaststelling verdeelt Frankrijk: het conflict tussen enerzijds de nationalist en monarchisten en anderzijds de republikeinen en socialist en leidt zelfs bijna tot een burgeroorlog. De antisemitische legertop wil geen gezichtsverlies lijden door Dreyfus vrij te laten, terwijl de *Dreyfusards* onder leiding

van schrijver-journalist Émile Zola gerechtigheid eisen.

De zaak blijft Frankrijk heel lang beroeren. Ook filmmakers raken gefascineerd, want de affaire heeft de ingrediënten van een detectiveverhaal, een thriller, een gevangenisdrama, een tragedie en een politiek docudrama. Al in 1899 maakt George Méliès een filmserie rond Dreyfus. Later volgen ook Duitse, Britse en Amerikaanse bewerkingen. Geen enkele versie is echter zo accuraat als *J'accuse*, de nieuwe film van Roman Polanski.

Als Joodse Pool die in Frankrijk woont, is Polanski altijd al geboeid geweest door de Dreyfus-affaire, maar het idee voor een verfilming begon pas tien jaar geleden door zijn hoofd te spoken: 'Een verhaal over een man die onterecht beschuldigd wordt is altijd fascinerend, maar gezien de heropleving van het antisemitisme is het ook een zeer actueel gegeven. Alle ingrediënten zijn er: valse beschuldigingen, slordige gerechtelijke procedures, corrupte rechters en vooral de sociale media die veroordelen zonder een eerlijk proces.'

Polanski weet meteen bij wie hij moet aankloppen voor het scenario. Schrijver-scenarist Robert Harris, wiens boek *The Ghost* hij adapteerde als *The Ghost Writer*, heeft als specialist in historische verhalen de nodige skills om een nauwkeurig script te schrijven. Harris beslist eerst de boekversie te schrijven. *An Officer and A Spy* blijkt een entertainende mix van een historisch verslag en een avontuurlijk detectiveverhaal. Het is bovendien zeer filmisch geschreven, alsof Harris het script al in zijn achterhoofd had.

J'accuse is niettemin een ietwat atypische Polanski-film geworden. Hij voelt koeler en afstandelijker aan dan we van de cineast gewoon zijn. Polanski wilde duidelijk melodrama vermijden. Hij blijft bij de feiten en vraagt geen medelijden voor het slachtoffer. Mooifilmerij is er al evenmin bij: cameraman Pawel Edelman vat het leven in de stoffige militaire kantoren in afgetrokken kleuren. Het resultaat is een spannende maar koude film over een van de grootste trauma's van Polanski's tweede moederland.

Het is dan ook vreemd dat *J'accuse* kritiek krijgt omdat men veronderstelt dat Polanski de film zou hebben gemaakt als commentaar op de kritiek op zijn persoon – hij vluchtte in 1978 uit de VS nadat daar een arrestatiebevel wegens seksueel misbruik van een minderjarige tegen hem werd uitgevaardigd. Maar Polanski mag doen wat hij wil. Indien er geen controverse is, zal men die wel vinden. Dat is al decennia zo.

Of zoals de regisseur het zelf stelt: 'Het beeld dat mensen zich van mij vormen, ontstond bij de dood van Sharon Tate (*zijn echtgenote die in 1969 werd vermoord door leden van de Manson Family, nvdr.*). Mijn film *Rosemary's Baby* was voor hen het bewijs dat ik het bed deelde met de duivel.' En nog steeds kan men een film van Polanski niet losmaken van zijn persoon. Toch is er niets in *J'accuse* dat verwijst naar zijn maker, behalve dan zijn stijl en compromisloze eerlijkheid. ▣

J'ACCUSE SPEELT VANAF 13 NOVEMBER IN DE BIOSCOOP

KILLERCAST

Nadat hij met *Brick*, *Looper* en *The Last Jedi* verschillende genres én de *Star Wars*-franchise binnenstebuiten keerde, tekent Rian Johnson met *Knives Out* voor een moderne whodunit waarin een eigenzinnige privédetective de moord op een bekende misdaadauteur moet oplossen voordat de leden van diens disfunctionele familie elkaar met huid en haar opeten. Zoals het dit soort Agatha Christie-achtige cinema betaamt, omringde Johnson zich met een pak topacteurs. Speciaal voor *Vertigo* legt de scenarist-regisseur die duizelingwekkende dosis talent onder de loep. **STEVEN TUFFIN**

DANIEL CRAIG

'Iedereen kent Daniel van de Steven Soderbergh-hit *Logan Lucky*... of misschien zijn die films over die Britse geheim agent toch net iets bekender. (lacht) De man heeft een dubbel talent: enerzijds is hij een acteur die zijn vak als geen ander beheerst, anderzijds heeft hij de uitstraling van een old school filmster. In tegenstelling tot wat je op basis van zijn Bondvertolkingen zou verwachten is hij allesbehalve een superernstige kerel die altijd superintens staat te spelen. Hij heeft een geweldig gevoel voor humor, wat enorm heeft bijgedragen tot de creatie van zijn personage, de extravagante privédetective Benoit Blanc.'

DON JOHNSON

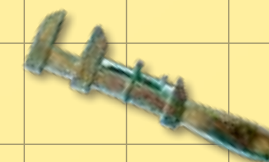

'Iedereen herinnert zich hem van *Miami Vice*, maar Don heeft door de jaren heen een heel rijke acteercarrière opgebouwd. Een vroege aanrader is *Zachariah*, een psychedelische westernmusical waarin een heel jonge Don non-stop in bloot bovenlijf rondloopt. In *Knives Out* speelt hij de echtgenoot van Jamie's personage. Met zijn gladde macho-uitstraling vormt hij het perfecte tegenwicht tegen die sterke selfmade woman.'

CHRIS EVANS

'Beter bekend als Captain America uit de lowbudget-indiefranchise die iedereen kent als het Marvel Cinematic Universe. (lacht) Ik zag hem enkele jaren terug aan het werk in *Lobby Hero*, een toneelstuk van Kenneth Lonergan, de regisseur van *Manchester by the Sea*. Daarin was hij uitmuntend als een echte eikel. Zo kwam ik op het idee om hem te casten als de zoon van het door Don Johnson en Jamie Lee Curtis vertolkte koppel: een verwaand en verwend ventje.'

CHRISTOPHER PLUMMER

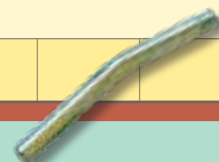

'Een levende legende. De meeste mensen denken meteen aan *The Sound of Music* als ze hem zien, maar ik moet altijd aan *The Man Who Would Be King* denken, waarin hij naast Sean Connery en Michael Caine schitterde. Recenter was hij fantastisch als Ewan McGregors terminaal zieke vader in *Beginners*, een vertolking die hem niet voor niets een Oscar opleverde. Ook mooi meegenomen: op de set was hij een echte gentleman die iedereen meteen op zijn gemak stelde. Echt de perfecte keuze voor de rol van de pater familias wiens moord opgehelderd moet worden.'

JAMIE LEE CURTIS

'Natuurlijk staat Jamie vooral bekend als de ultieme *scream queen* dankzij haar onvergetelijke prestatie in *Halloween*. Ik ben echter ook een enorme fan van haar werk in komedies als *Trading Places* en *A Fish Called Wanda*. Door die hilarische vertolkingen wist ik dat ze perfect zou zijn als de oudste dochter van Christopher Plummers personage: een echte *ball-breaker* die over alles en iedereen de baas wil spelen.'

TONI COLLETTE

'Is er iets dat Toni niet kan? Vorig jaar was ze weergaloos in *Hereditary*, maar in mijn ogen was ze nog straffer in de tv-reeks *United States of Tara* als een huisvrouw die kampt met meervoudigepersoonlijkheidsstoornis. Hoewel ze in ontzettend veel films en series meespeelt, valt ze nooit in herhaling. Ze geeft al haar personages unieke details. Alleen al met haar ogen doet ze meer dan de meeste acteurs. Je begrijpt dus dat ik een gat in de lucht sprong toen ze toezei om de zweverige schoondochter van Christopher Plummers personage te spelen.' (lacht)

MICHAEL SHANNON

'Een van mijn favoriete acteurs van de laatste jaren. Recent zag ik Michael nog aan het werk in Park Chan-wooks tv-bewerking van *The Little Drummer Girl* en daarin is hij gewoon meesterlijk. Meestal speelt hij sterke rollen, vandaar dat het me interessant leek om hem te casten als de jongste zoon van Christopher Plummers personage: een zowel fysiek als mentaal zwakke figuur. Hij deed iedereen op de set regelmatig in lachen uitbarsten met zijn hilarische improvisaties. Enkele van die oneliners zijn in de *final cut* beland en behoren tot de grappigste momenten uit de film.'

LAKEITH STANFIELD

'Een van de interessantste jonge acteurs van onze tijd. Hij viel me voor het eerst op in het leefgroepdrama *Short Term 12*, speelde daarna een opmerkelijke bijrol in de Jordan Peele-hit *Get Out* en blies me omver met zijn vertolking in het bizarre maar briljante *Sorry to Bother You*. Omdat het me leuk leek om hem eens een minder buitenissig personage te laten vertolken, castte ik hem als de flik met wie Daniel Craigs detective moet samenwerken tijdens het onderzoek. Hun speelse interactie is een knipoog naar de heerlijke momenten tussen Hercule Poirot en politie-inspecteur Jappe in Agatha Christie-klassiekers als *Lord Edgware Dies* en *Death in the Clouds*.'

KNIVES OUT SPEELT VANAF 27 NOVEMBER IN DE BIOSCOOP

JAEDEN MARTELL

'De meeste mensen kennen Jaeden waarschijnlijk als de jonge versie van de stotterende Bill uit de recente *It*-verfilmingen, maar hij viel mij voor het eerst op in *Midnight Special*, een fantastische scifithriller waarin hij ook al Michael Shannons zoon speelde. In *Knives Out* vertolkt hij een alt-right-internetrol die voortdurend met zijn smartphone in de weer is. Om zich voor te bereiden op zijn rol, ging hij op zoek naar het soort scheldwoorden dat in die kringen de ronde doet. Daar leerden we allemaal heel wat van bij.' (lacht)

ANA DE ARMAS

'Het geheime wapen van de film. Ana is een Cubaanse actrice die na een vroege start in Spaanse series en films naar Hollywood trok en doorbrak als de holografische vriendin van Ryan Goslings personage in *Blade Runner 2049*. Voor de rol van Christopher Plummers verpleegster en vertrouweling moesten we op zoek naar iemand die niet al te bekend was en toch overeind zou blijven naast al die klasbakken. Dat heeft ze met verve gedaan.'

cinéart
presenteert

NAAST «JOKER»,
DAT ANDERE PRIJSBEEST
VAN VENETIË!

JEAN
DUJARDIN

LOUIS
GARREL

J'ACCUSE

DE NIEUWE FILM VAN
ROMAN POLANSKI

13/11 IN DE BIOSCOOP

BIJDEHAND

Een afgehakte hand trekt door Parijs om er de rest van haar lichaam terug te vinden. De Franse animatiefilm *J'ai perdu mon corps* vertrekt van een absurd idee, maar regisseur Jérémy Clapin maakt er een emotioneel liefdesverhaal van. 'Animatie moet er niet altijd lief en mooi uitzien.' **RUBEN NOLLET**

Het begon allemaal bij een boek. In 2006 publiceerde de Franse auteur Guillaume Laurant de roman *Happy Hand*, het verhaal van de jonge Marokkaan Naoufel die naar Parijs verhuist en daar bij een ongeluk zijn rechterhand verliest. Daarop ontwaakt de hand in kwestie in een koelkast en gaat ze op zoek naar haar eigenaar.

Laurant had al de nodige ervaring verzameld in de filmwereld, onder meer als coscenarist van *Le fabuleux destin d'Amélie Poulain*. Toch kwam het idee om *Happy Hand* te verfilmen niet van hem maar van Marc du Pontavice, een producent met een opmerkelijke carrière. Hij combineert namelijk tekenfilmseries zoals *Les nouvelles aventures de Lucky Luke* met volwassen drama's zoals *Gainsbourg, vie héroïque* en *Loin des hommes*. 'In *Happy Hand* zag hij een kans om de twee samen te smelten

tot een boeiende animatiefilm voor volwassenen', zegt Jérémy Clapin, die uiteindelijk de opdracht kreeg om de film te regisseren.

J'ai perdu mon corps heeft echter weinig te maken met Laurants roman. Clapin schreef samen met de auteur het scenario en ze beslisten om het basisidee compleet te verbouwen. 'We hebben enkel de premisse overgehouden, plus de wisselwerking tussen de verhalen van de twee hoofdpersonages, Naoufel en zijn hand', legt Clapin uit. 'Die verhalen verschillen bovendien sterk van elkaar. De hand moet Parijs doorkruisen en allerlei gevaren trotseren om dichterbij haar lichaam te komen, wat resulteert in een episch actie-avontuur. Het verhaal van Naoufel is romantischer en menselijker. Hij probeert toenadering te zoeken tot het meisje op wie hij verliefd is.'

Clapin beseftte vrij snel dat het vijfvingerige hoofdpersonage zijn job niet eenvoudiger zou maken. Hoe moest hij empathie opwekken voor een bizar ding dat geen mond, ogen of gezicht heeft om zich uit te drukken? 'Het was een hele klus. Ik wilde absoluut vermijden dat de hand grotesk of monsterlijk zou overkomen. Een hand die zich op eigen kracht voortbeweegt, lijkt al snel op een spin of een *facehugger* uit de *Alien*-films. Schattig, alsof ze uit een Disney-film kwam gestapt, mocht ze ook niet zijn. Mijn doel was om een volwaardig personage te creëren dat er toevallig uitziet als een hand. Alsof ze een dier is dat we toevallig tegen het lijf lopen.'

J'ai perdu mon corps is een opvallend ingetogen en realistische film. *Amélie Poulain* lijkt nooit ver weg, maar Clapin wijst op een cruciaal verschil: 'Ik toon een heel ander beeld van Parijs dan Jean-Pierre Jeunet in *Amélie*. Hij zocht meer de poëtische plekje op, terwijl ik de poëzie ging zoeken op plaatsen die misschien niet zo mooi of aantrekkelijk zijn. Daardoor valt ze net meer op, vind ik.'

Door de nadruk te leggen op de realiteit zoals ze is, wil Clapin bovendien een lans breken voor volwassen animatie en de grenzen van het medium verleggen. 'Ik merk een soort zelfcensuur bij veel mensen die zich met animatie bezighouden. Dat is het gevolg van het immense succes van Disney. Iedereen denkt dat animatie er lief en mooi moet uitzien en zich tot kinderen moet richten. We moeten dat clichébeeld dringend afschudden. Als ik daartoe mijn steentje kan bijdragen, zal ik heel blij zijn.' 🍷

**J'AI PERDU MON CORPS SPEELT VANAF
6 NOVEMBER IN DE BIOSCOOP**

DONKERE TOETS

De afgelopen tien jaar verzorgde Eva Cools de figurantenregie van *De helaasheid der dingen* en *Rundskop*, en hielp ze bij de casting van onder meer *The Broken Circle Breakdown*. Met *Cleo*, een stadsdrama over een puberende pianiste die haar beide ouders verliest bij een verkeersongeluk, levert de Gentse cineaste eindelijk haar eerste eigen langspeelfilm af. 'Voor sommigen moet een regisseur er blijkbaar nog altijd uitzien als een bebaarde vijftiger met een pet op.' **JONAS GOVAERTS**

EVA COOLS: 'Ik ben in 2007 afgestudeerd aan de filmschool Sint-Lukas Brussel. In tegenstelling tot veel van mijn medestudenten voelde ik me nog totaal niet klaar voor een langspeelfilm. Ik vond dat ik eerst wat ervaring moest opdoen: in het leven, maar ook op filmsets. Door iemand als Felix van Groeningen bezig te zien met zijn acteurs heb ik enorm veel opgestoken.'

Een getormenteerd personage op de dool door onze hoofdstad: was *Brussels by Night* van Marc Didden een van je invloeden?

'Misschien onbewust. Ik heb op school nog scenariolessen van Marc gekregen en *Brussels by Night* blijft natuurlijk een mijlpaal in de Belgische

filmgeschiedenis. Sowieso heb ik een voorliefde voor rauwe, realistische cinema. Naast het werk van Andrea Arnold en Lukas Moodysson was *Christiane F.* van Uli Edel een van de grote referenties voor *Cleo*. Ik las onlangs dat Belgisch drama de nieuwe Scandi-noir zou zijn: noordelijk, donker en koud. Daar kan ik me wel in vinden.'

Net als in je kortfilms worden er in *Cleo* allerlei talen door elkaar gesproken.

'Ik ben zelf half Spaans, dus voor mij is meertaligheid de normaalste zaak ter wereld. Bovendien speelt de film zich af in Brussel. Het zou hypocriet zijn om het hoofdpersonage alleen maar Vlamingen tegen het lijf te

laten lopen. Trouwens, mocht ik mijn scenario enkel in het Nederlands hebben geschreven, dan had ik nooit kunnen werken met fantastische Franstalige actrices als Lucie Debay en Yolande Moreau.'

Voelde je geen druk van je producers om meer bekende Vlaamse koppen te casten?

'Nee, en daar ben ik hen zeer dankbaar voor. Ik heb het op een gegeven moment zelf voorgesteld: "Zou ik Kevin Janssens geen rol geven?" (*lacht*) Eerlijk: ik vind het zelf vaak afleidend als ik een acteur of actrice ergens van ken, zeker als het een jong personage betreft. Dan liever een relatief nieuw gezicht, zoals mijn hoofdrolspeelster Anna Franziska Jäger. Op de een of andere manier is dat toch puurder.'

Hoe heb haar gevonden?

'Ze was een van de driehonderd meisjes die op de *casting call* heeft gereageerd, maar ik kende haar natuurlijk al van *My Queen Karo* van Dorothee Van Den Berghe. Toen ik haar video zag, kreeg ik echt kippenviel. Ik heb haar naam meteen in mijn notitieboekje gekrabbeld, met drie uitroeptekens erachter. Anna Franziska voelde zich echt geroepen om Cleo te spelen: ze komt uit Brussel, ze had tien jaar piano-ervaring, en toen we begonnen te draaien was ze twintig, ideaal dus om een zeventienjarige te spelen.

Dat je hoofdrolspeelster echt piano kon spelen, was dus een vereiste?

'Ja, omdat ik wist dat het een enorme meerwaarde zou zijn voor de film. Voor Cleo is muziek meer dan een hobby: het is haar uitlaatklep. Zelf speel ik al piano vanaf mijn vijfde. Ik merk het meteen als een acteur in een film alsof zit te doen. De scène waarin Cleo zich gaat afreageren op een klavier in een muziekwinkel is trouwens autobiografisch.'

Eva Cools

Hoeveel van jezelf zit er verder in Cleo?

‘Héél veel, volgens mijn cameraman Brecht Goyvaerts, maar volgens mij niet. (lacht) Ik vermoed dat hij doelt op mijn grote mond en mijn koppigheid. Net als Cleo schop ik weleens graag tegen schenen. Sowieso voel ik me aangetrokken tot personages die vastzitten in een bepaalde situatie en daar koste wat kost uit willen geraken. Maar de film is géén zelfportret: mijn ouders leven gelukkig nog.’

Maar er is wel degelijk een persoonlijke link met de thematiek?

‘Ik heb een familielid verloren in een auto-ongeval, dat nooit helemaal is opgehelderd. Die traumatische gebeurtenis was het uitgangspunt van de film, maar de uitwerking ervan is niet autobiografisch.’

Ook in de film blijven de precieze omstandigheden van de dood van Cleo's ouders vaag.

‘In mijn eerste versies was het ongeluk heel helder omschreven: dit is de veroorzaker en dit zijn de

slachtoffers. Maar toen ik research begon te doen, merkte ik al gauw dat de realiteit zelden zo zwart-wit is. Vaak is er sprake van ‘gedeelde verantwoordelijkheid’, wat natuurlijk het laatste is wat de nabestaanden willen horen. Als er bovendien geen getuigen zijn, blijft het bij een hypothese – of meerdere hypothesen, zoals in de film.’

Cleo – die op het moment van het ongeluk lag te slapen op de achterbank – krijgt op de meest onverwachte momenten flashbacks. Onder de douche, bijvoorbeeld.

‘Ook die scène kwam voort uit mijn research. Ik stoor mij enorm aan films waarin een personage iets uitlegt en vervolgens een flashback krijgt. Da’s een goedkoop scenariotrucje, zo werkt het niet. Mensen die een ongeluk hebben overleefd, herbeleven dat trauma vaak meerdere keren per dag, op de meest onverwachte momenten. Geuren, geluiden, licht: bij traumapatiënten komt het allemaal drie keer zo sterk binnen. Cleo is onder water

uit een autowrak moeten kruipen. Een traumatherapeut vertelde mij dat douchen een perfecte trigger zou kunnen zijn.’

Cleo verschijnt twee maanden na The Best of Dorien B. van Anke Blondé en twee maanden voor Muidhond van Patrice Toye. Krijgen vrouwelijke filmmakers eindelijk meer kansen in Vlaanderen?

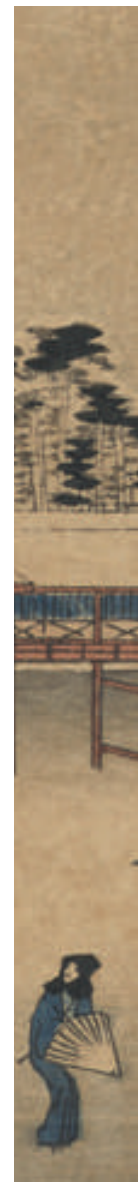
‘Het gaat de goede kant uit, maar we zijn er nog niet. Zo werd ik op mijn eigen set tot tweemaal toe verward met de productieassistente. Voor sommigen moet een regisseur er blijkbaar nog altijd uitzien als een bebaarde vijftiger met een pet op. (lacht) Ik heb altijd enorm opgekeken naar Patrice. Ik weet nog dat ik Rosie voor het eerst zag en dacht: ah, het kán dus, dit soort films maken als vrouw. Dat Cleo samen met Muidhond tijdens Film Fest Gent in wereldpremière ging, vind ik misschien nog het mooiste compliment.’

CLEO SPEELT VANAF 27 NOVEMBER IN DE BIOSCOOP

M
A
S

© UKI-UKI, Hiroyuki Matsuura, courtesy of Tokyo Gallery & BTAP

COOL JAPAN

NU IN HET MAS

Een expo over de wereldwijde fascinatie voor de Japanse beeldcultuur

Master of Disaster

Roland Emmerich heeft wereldwijd al meer dan drie miljard euro vergaard met zijn blockbusters over rampspoed in alle mogelijke vormen. Met het WO II-spektakel *Midway* voegt hij daar nu een explosieve geschiedenisles aan toe. Een greep uit het oeuvre van de Duitse regisseur, voorzien van commentaar van de man zelf. **RUBEN NOLLET**

UNIVERSAL SOLDIER (1992)

Een soldaat die sneuvelt tijdens de Vietnamoorlog wordt door militaire wetenschappers gereanimeerd en omgeturnd tot een schijnbaar gewetenloze supersoldaat.

‘Eigenlijk had mijn eerste Amerikaanse film iets met Arnold Schwarzenegger moeten worden, maar ik kon het helemaal niet vinden met de producent, Joel Silver. Toen kreeg ik het voorstel om *Universal Soldier* te draaien met Jean-Claude Van Damme. Mijn reactie was: “Wie is dat?” Ik heb toen al zijn films bekeken en besepte wat voor vlees ik in de kuip had.’

Een team van wetenschappers en soldaten belandt via een wormgat op een verre planeet.

STARGATE (1994)

‘Ik heb enorm moeten knokken om die film in de steigers te krijgen. Uiteindelijk hebben we hem met een Franse producent gemaakt, zonder Amerikaanse inbreng. *Stargate* is een succes geworden dankzij scenarist Dean Devlin, die veel van computers afweet. Hij heeft als eerste een website gemaakt voor een film. Zo hebben we een heel groot publiek bereikt.’

INDEPENDENCE DAY (1996)

De aarde krijgt bezoek van buitenaardse wezens met superieure technologie en kwalijke bedoelingen.

‘Ik ben filmmaker geworden omdat ik *Close Encounters of the Third Kind* had gezien en ik wilde altijd al een verhaal over een buitenaardse invasie vertellen. Het werd een race tegen de tijd om de film uit te brengen voordat *Mars Attacks!* van Tim Burton in de zalen kwam. Daarom heet de film trouwens *Independence Day*: zo hebben we de studio gedwongen om 4 juli als releasedatum te prikken.’

GODZILLA (1998)

Een kerntest zorgt ervoor dat een hagedis muteert tot een gigantisch wezen, dat koers zet richting New York.

‘Eigenlijk had ik geen zin in *Godzilla*, maar na het immense succes van *Independence Day* bleef Sony Pictures me overstelpen met geld en heb ik uiteindelijk toegegeven. Achteraf was de studio ontgoocheld omdat de film het maar half zo goed deed als *Independence Day*, maar ik heb altijd geweten dat monsterfilms geen immens publiek kunnen bereiken. Dat heeft Peter Jackson later ook gemerkt toen *King Kong* uitkwam.’

THE DAY AFTER TOMORROW (2004)

Een grondige versterking van de luchtstroom boven de Atlantische Oceaan mondt uit in een reeks extreme weerfenomenen en een nieuwe ijstijd.

‘Ik vond het belangrijk om een film te maken over de klimaatcrisis. Het milieu baart me al heel lang zorgen, maar ik heb Hollywood om de tuin moeten leiden. Daarom gaat het in deze film niet over de opwarming van de aarde, maar over een nieuwe ijstijd. Het hielp ook dat ik het scenario gekneet had naar het stramien van *Independence Day*, want iedereen verlangde van mij opnieuw zo’n hit.’

Een man raakt verwickeld in de Amerikaanse Onafhankelijkheidsoorlog nadat zijn gezin het slachtoffer van Britse agressie is geworden.

THE PATRIOT (2000)

‘Na *Godzilla* wilde ik absoluut aan *Midway* beginnen, maar omdat daarvoor heel wat speciale effecten nodig waren, kreeg ik het budget niet rond. Een bevriende studiobos zei toen: “Maak je geen zorgen, ik heb een sterk script van Robert Rodat, die *Saving Private Ryan* geschreven heeft.” Ik heb aan het project een grote bewondering voor Mel Gibson overgehouden. Hij was een droom om mee samen te werken.’

MIDWAY (2019)

Een historisch epos dat ons meeneemt van de Japanse aanval op Pearl Harbor, via de gewaagde Doolittle Raid-vergeldingsmissie waarbij Tokio werd gebombardeerd, tot aan de slag bij Midway.

‘Achteraf gezien ben ik blij dat ik deze film niet vlak na *Godzilla* heb gedraaid. *Midway* gaat over het gevecht tegen het fascisme en dat idee is vandaag veel relevanter. Je ziet overal demagogen opduiken die nationalistische ideeën verkondigen, terwijl dergelijke retoriek tot de Tweede Wereldoorlog heeft geleid. Ik hoop dat *Midway* tot een bepaald inzicht kan leiden. Met behulp van het nodige spektakel, uiteraard.’

MIDWAY SPEELT VANAF 6 NOVEMBER IN DE BIOSCOOP

Foto: Les Misérables

Film Fest Gent On Tour: 'Les Misérables'

Heb je de openingsfilm gemist op Film Fest Gent? Geen nood, want Film Fest Gent gaat On Tour met deze krachtige grootstadfilm van Ladj Ly.

'Les Misérables' is genoemd naar de gelijknamige klassieker van Victor Hugo. Dit gedurfd en maatschappijkritisch filmdebuut gaat over de gespannen en bijwijlen gewelddadige relatie tussen de politie en buurtjongeren in de Parijse banlieue Montfermeil. De knap in beeld gebrachte cocktail van achterstelling en ongelijke kansen, de schreeuw van de jeugd om ruimte, en de uitdaging om over diverse achtergronden heen met elkaar te communiceren, schetst het samenlevingsvraagstuk waar vele West-Europese steden vandaag mee worstelen.

Iedere maand organiseert Film Fest Gent een avant-première bij jou om de hoek. Op dinsdag 19 november presenteren we 'Les Misérables' in verschillende bioscopen of culturele centra in heel Vlaanderen.

Foto: Les Misérables

Info & tickets via filmfestival.be/ontour

The Room

REGIE Christian Volckman
CAST Olga Kurylenko, Kevin Janssens, John Flanders
SPEELDUUR 1u40
VANAF 6 november in de bioscoop

Olga Kurylenko en Kevin Janssens ontdekken in dit horrorsprookje een kamer waar je alles kunt wensen, ook wat de natuur niet toelaat. Begint als een variant op *The Box* van Richard Kelly, evolueert naar een Cronenberg-achtige thriller. **CHRIS CRAPS**

The Report

REGIE Scott Z. Burns
CAST Adam Driver, Annette Bening, Jon Hamm
SPEELDUUR 1u59
VANAF 6 november in de bioscoop

Soderbergh-scenarist Scott Z. Burns reconstrueert in dit docudrama het onderzoek van een senaatsmedewerker (Adam Driver) die de systematische marteling van terreurverdachten door de CIA aan de oppervlakte bracht. In de stijl van *All the President's Men*. **CC**

Le Mans '66

REGIE James Mangold
CAST Christian Bale, Matt Damon, Tracy Letts
SPEELDUUR 2u32
VANAF 13 november in de bioscoop

James Mangold (*Walk the Line*) registreert Matt Damon en Christian Bale in dit old school racedrama over de strijd tussen Ford en Ferrari in de jaren zestig om de eerste plaats op de 24 uur van Le Mans. Het superieure broertje van Ron Howards *Rush*. **STEVEN TUFFIN**

Beats

REGIE Brian Welsh
CAST Cristian Ortega, Lorn Macdonald, Amy Manson
SPEELDUUR 1u41
VANAF 13 november in de bioscoop

De Schotse cineast Brian Welsh zapt je met deze in sfeervol zwart-wit gedraaide coming-of-agedramady over de laatste dagen van een jeugdvriendschap recht naar de illegale ravescene in het VK van de vroege jaren negentig. *Trainspotting* meets *Clerks*. **ST**

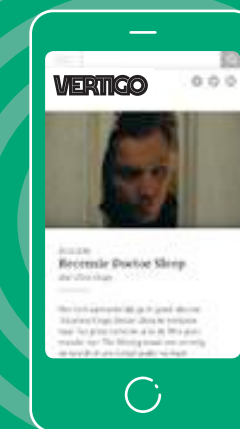

The Irishman

REGIE Martin Scorsese
CAST Robert De Niro, Al Pacino, Joe Pesci
SPEELDUUR 3u29
VANAF 13 november in de bioscoop

Martin Scorsese voert Robert De Niro op als een huurmoordenaar die betrokken zou zijn geweest bij de verdwijning van de legendarische vakbondsleider Jimmy Hoffa (Al Pacino). Deels Oliver Stone-achtige fiction, deels deconstructie van de Amerikaanse gangstermythe. **ST**

Op vertigoweb.be
 vind je elke woensdag
 nieuwe recensies

Zombies

BREEDBEELD KORTFILMFESTIVAL

De dagen dat een langspeelfilm in de bioscoop voorafgegaan werd door een kort opwarmertje liggen al lang achter ons. Om dat kleinere formaat te bewonderen ben je aangewezen op speciale evenementen zoals het Breedbeeld Kortfilmfestival. Breedbeeld is een organisatie die mensen steunt die zich niet professioneel bezighouden met fotografie, film of mediakunst. Op dit festival kunnen ze hun werk tonen en deelt een jury een reeks geldprijzen uit aan het aanstormende talent.

Ook meer gevestigd talent komt aan bod. Onder hen: beeldend kunstenaar en rapper Baloji, die voor het eerst een 'echte' kortfilm gedraaid heeft, *Zombies*. Ook leuk: tijdens de Nacht van de Jeugdzonde worden prille kortfilms van bekende regisseurs getoond, zoals Michaël R. Roskam, Felix van Groenigen, Erik Van Looy en Jonas Govaerts. **CHRISTOPHE VERBIEST**

VAN 8 TOT 10 NOVEMBER IN DE STUDIO, ANTWERPEN

Villa Empain

BRUSSELS ART FILM FESTIVAL

Het Brussels Art Film Festival (BAFF), dat al aan zijn negentiende editie toe is, focust op kunst-documentaires. In de competitie zitten dit jaar films over onder meer jazztrompettist Chet Baker, het fascinerende art-decogebouw Villa Empain en het Cabaret Mademoiselle, beroemd en berucht om zijn burleske en dragqueenspektakels. Opvallend is dat de lengte geen bepalende factor is. De films variëren van vier tot bijna tachtig minuten.

Ook op het programma: een blik achter de schermen bij Yves Saint-Laurent, een portret van de geëngageerde Italiaanse fotografe Letizia Battaglia die vooral bekend is door haar foto's met betrekking tot de Siciliaanse maffia, een verslag van de totstandkoming van een reusachtig project van inpakkunstenaar Christo en een kijk in het atelier van Sean Scully, misschien wel de grootste abstracte schilder van deze tijd. Bij de speciale evenementen trekt vooral de masterclass van de kunstenaars Sarah Vanagt en Joëlle Tuerlinckx de aandacht. **CV**

VAN 14 TOT 17 NOVEMBER OP MEERDERE LOCATIES
IN BRUSSEL

Cacaxte #1

PLAYGROUND

Playground startte in 2007 en groeide al snel uit tot een onmisbare schakel in het najaarsaanbod. Het Leuvense festival slaat een brug tussen podiumkunsten en beeldende kunst, in de breedste zin van het woord. Het resultaat kan een performance zijn, een film, een architectonische ingreep of een sculptuur.

Een van de blikvangers van deze dertiende editie is een performance met trancemuziek en de geur van dennenappels van het inventieve duo Sarah & Charles. Tijdens een *lecture performance* brengt Samah Hijawi haar Palestijnse grootmoeder samen met kruisvaarder Godfried van Bouillon en schilder Pieter Bruegel de Oude. De Guatemalteekse kunstenaar Naufus Ramírez-Figueroa eert met de video-installatie *Cacaxte #1* het gelijknamige object, een soort rugzak die kenmerkend is voor de inheemse bevolking van zijn vaderland. **CV**

VAN 14 TOT 17 NOVEMBER IN STUK EN M-MUSEUM
IN LEUVEN

A Visual Song

KLINKENDE STAD

Klinkende Stad is een Kortrijks festival waar beeldende kunst, muziek en geluid versmelten. Men programmeert onder meer de gerenommeerde theatermaker Kris Verdonck en de fantastische klankmanipulator Floris Vanhoof.

Onze aandacht wordt echter vooral getrokken door de in België amper bekende Nederlandse Flora Koene, een componiste die zonder geluid werkt. In Kortrijk zal ze een gedicht dat de dove dichteres Selena Waas in gebarentaal schreef op visuele muziek zetten.

Op Koenes website staan een aantal soortgelijke composities – lees: korte video's. Wie gebarentaal begrijpt, kan aan die muziek allicht een betekenis geven. Alle anderen zien abstracte bewegingen die door de ritmiek van de gebaren en de plaatsing binnen het beeldkader verrassend genoeg emoties oproepen. Net als 'echte' muziek dus. **CV**

VAN 22 NOVEMBER TOT 8 DECEMBER IN
MUZIEKCENTRUM TRACK IN KORTRIJK

VERTIGO

selecteert uit het film- aanbod van

De volledige programmatie kun je vinden op vier.be, vijf.be en zestv.be.

Mad Max: Fury Road

George Miller tekent voor een hyperkinetische reboot van zijn postapocalyptische actiefranchise. De stunts, de effecten, het tempo en de stoere Charlize Theron zijn zo overrompend dat je haast vergeet dat Tom Hardy heerlijk laconiek acteert als het titelpersonage.

9 november om 20.25 uur

Birdman

Vier Oscars haalde Alejandro González Iñárritu binnen met dit wervelende pareltje waarin hij Michael Keaton constant op de huid zit. Die speelt de pannen van het dak als een aan lagerwal geraakte superheldenacteur die een carrière op Broadway ambieert.

18 november om 20.35 uur

Kate & Leopold

Vanaf 13 november sleurt regisseur James Mangold je mee in de opwindende racefilm *Le Mans*. In 2001 maakte hij deze sprankelende romcom met Hugh Jackman als een 19e-eeuwse Engelse edelman die in het hedendaagse New York belandt en daar verliefd wordt op Meg Ryan.

19 november om 21.25 uur

Image

Met *Bad Boys for Life* maken Adil El Arbi en Bilall Fallah begin volgend jaar hun debuut in Hollywood, zes jaar na hun eerste Belgische film *Image*. In die intense actiethriller wordt een documaakster (Laura Verlinden) meegezogen in de wereld van de Brusselse jongerenbendes.

16 november om 22.25 uur

The Twilight Saga: Eclipse

De *Twilight*-producenten waren niet vies van een gewaagde regisseurskeuze. Nadat Catherine Hardwicke (*Thirteen*) en Chris Weitz (*About a Boy*) de eerste episodes hadden gemaakt, mocht David Slade (*30 Days of Night*) de youngadultfranchise van dit derde deel voorzien.

16 november om 20.25 uur

The 33

In dit meeslepene drama over de Chileense mijnwerkers die in 2010 bijna zeventig dagen honderden meters onder de grond op redding wachtten, maakt Antonio Banderas indruk als een van de arbeiders die vrezen dat ze het daglicht nooit meer zullen zien.

20 november om 20.35 uur

The War of the Roses

Een vechtscheiding was zelden zo gewelddadig én grappig als in deze gitzwarte komedie van Danny De Vito. Kathleen Turner en Michael Douglas excelleren als de halve trouwboeken wier liefde omslaat in haat en die héél ver gaan om elkaar het leven zuur te maken.

26 november om 20.35 uur

FILM *Carrie***REGIE** Brian De Palma**CAST** Sissy Spacek, Piper Laurie, Amy Irving**SPEELDUUR** 1u38**JAAR** 1976

PLOT: De timide tiener Carrie White (Spacek) wordt kort gehouden door haar godvrezende moeder (Laurie) en gepest door haar klasgenoten. Na haar eerste maandstonden begint ze telekinetische krachten te ontwikkelen. Een extreem vernederend moment op het schoolbal draait daardoor uit op een bloedbad.

STEVEN TUFFIN: 'Ik was helemaal vergeten dat *Carrie* begint met een slowmotionscène waarin jonge, naakte meisjes samen douchen. Mijn vriendin dacht eventjes dat ik een softpornofilm uit de seventies had opgezet.' (lacht)

JONAS GOVAERTS: 'Toch vind ik de film behoorlijk progressief, zeker voor die tijd. *Gender swapping* is zogezegd een recent fenomeen, maar in *Carrie* worden alle hoofdrollen vertolkt door vrouwen en zijn het voor een keertje de mannen die een scène krijgen waarin ze bespreken wat ze 's avonds zullen aandoen.'

ST: 'We worden zelfs getraakteerd op een Michael Bay-achtig shot van de kont van William Katt, die de hunk van dienst speelt. Iets anders: bestaat er geen speciale term voor dit soort griezelfilms?'

JG: 'Maandstondenhorror, bedoel je? Buiten *Carrie* kan ik enkel *Ginger Snaps* bedenken, over een meisje dat door een weerwolf gebeten wordt nadat ze voor het eerst haar regels krijgt.'

ST: 'Ik had het over gynofobie, de afkeer van het vrouwenlichaam. Stephen King speelt graag met dat soort oerangsten in zijn werk.'

JG: 'Was dit niet de eerste verfilming van een King-roman?'

ST: 'Klopt. *The Shining* volgde pas vier jaar later.'

JG: 'Geen slecht begin voor King, die nadien lange tijd synoniem was met bedenkelijke B-films. Wanneer in *Carrie* plots een brandslang tot leven komt, moest ik even aan *Maximum Overdrive* denken, de stinker die de schrijver zelf regisseerde.'

ST: 'Carrie zit ook vol latere steracteurs: Nancy Allen, Amy Irving, John Travolta... En hoe goed is Piper Laurie als Carrie's akelige moeder?'

JG: 'Laurie was al vijftien jaar gestopt met acteren toen Brian De Palma haar vroeg voor de rol. Aanvankelijk weigerde ze, tot ze het vroege, meer experimentele werk van de cineast bekeek en besepte dat *Carrie* eigenlijk een pastiche was. Trouwens: zowel Laurie als Spacek werd genomineerd voor een Oscar.'

ST: 'Wat toen hoogst ongebruikelijk was voor een genrefilm. Op dat vlak is er toch veel veranderd. Zo gaat nu iedereen er automatisch van uit dat Joaquin Phoenix genomineerd zal worden voor zijn vertolking in *Joker*.'

JG: 'Ik zie overigens heel wat parallellen tussen *Carrie* en *Joker*. Beide films balanceren op de grens tussen horror en comedy, en ze gaan allebei over gevoelige zielen die door hun omgeving tot waanzin worden gedreven. Eigenlijk zijn de thema's uit *Carrie* nog altijd brandend actueel.'

ST: 'Er zijn twee remakes en die gingen allebei de mist in. Heb je de versie uit 2013 gezien? Daarin speelt Chloë Grace Moretz Carrie als een soort mutant uit de *X-Men*-films. Compleet belachelijk.'

JG: 'Waarom geven ze het hoofdpersonage de volgende keer niet gewoon een machinegeweer? Ontdoe Carrie van haar bovennatuurlijke krachten en je krijgt het portret van een school shooter. De legendarische Belgische regisseur Harry Kümel zei het al: als je iets wilt vertellen over de maatschappij, is horror de beste camouflage.'

ST: 'Zo had ik het nog nooit bekeken. Hoe zou jouw reboot van *Carrie* heten?'

JG: 'We Need to Talk About Carrie!' (lacht) ☑

MATT DAMON CHRISTIAN BALE LE MANS '66

13 NOVEMBER IN DE BIOSCOOP

OOK IN LASER ULTRA, DOLBY ATMOS & IMAX

PRACHTIGE CRUISE

doorheen de machtige Noorse fjorden

En dat met het nieuwste, stijlvolle *****-luxeschip van toprederij Holland America Line.

6 AFREISDATA: 3 EN 31 MEI, 21 EN 28 JUNI, 26 JULI & 16 AUGUSTUS

INFODAG: Woensdag 11 december om 13.00 uur in ons auditorium. Ontdek deze superleuke reis tot in de kleinste details. (Gratis toegang, reserveren aangeraden)

8 fijne dagen: vanaf € 1099

Superactie voor kinderen t.e.m. 18 jaar: slechts € 599

(ook geldig voor alle afreizen in juli en augustus, indien samen met 2 volwassenen in dezelfde kajuit)

INBEGREPEN: autocar vanuit Vlaanderen heen en terug, cruise vanuit Amsterdam, nieuwste luxeschip, Nederlandstalig personeel, Nederlandstalige menu's, krantjes en omroepen, culinair volpension en dranken inbegrepen in alle bars/lounges en restaurants. Uniek!

REISFAMILIE CARLIER | LUIKERSTEENWEG 62 | SINT-TRUIDEN | 011 705500